

Luggemine.

Jummola abbi kaarna läbbi.

Et Jõsand allati weel immet teeb, se aõõi näi-
tab surema hulgaie meie aeal wõimatu aõõi olle-
wad, ja kui kegi nifugguõteie hädä aeal nõu
annab, Jummola peale lota, kes omma sullase
Eliale wannal aeal kaarnate läbbi roga murret-
ses (1 Kun. 17), siis wangutawad nemmad uif-
mata melega pead. — Nifugguõte nõdra-uõsu-
lõteie tahhan ma jün üht luggu juttustada, mis
ehk mõnda hinge wõib kinnitada. Se luggu jün-
dis Pohla-maal, ja näitab meile, kuidä töõfine
ristiinnimine, hädä aeal Jõsanda peale lotes,
Temma käest wõib abbi sada.

Pohla kuningä Tanislausse aeal ellas War-
sawi linna liggidal ühhes küllas tallu-mees; ta
olli saksa fuggu ning hulga lastega õnnistud.
Tobri — nenda olli mehhe nimmi — piddi waest

wiõi ellama; agga temma ja ta õmmaksed ollid
fiõõi rahhul ja ennestie melest õnnelikud, sest et
nad terwiõi ja kallist rahhu omma õlle-kattukse
al maitseõid. Ja seddasinnast rahhu leidõid nem-
mad Jummola sõnna seest. Tobril ei jänud ial
paljo ülle, kui ta omma maksud mõisa sai tas-
sunud, ja maea tarwidust murretsenud. Ja sed-
dagi wõis ta agga siis ilma wõllata korda sata,
kui temma põld hästi olli kannud, ja kui ta
ühhe lomakeõe, ehk omma suise linnupu mee-
warranduse hea hinnaga sai ärra milia. Menda
olli luggu jubba ta isä ja isä-isä aeal olnud;
ja Tobri olli piõkuga rahhul ja selle ülle rõmus,
mis Jummal temmale andis, agga mitte nenda, kui
mõnned tännamata inuimesõed nurrisewad. Se kal-
lis rahhu, mis sees ta omma abbikasa ja lastega
ellas, ei lastnudki sedda pudust, mis temmal
mõnne asja poleõi olli, tähhele panna. Temma
perre kõrwa tulles weel arwata üks isäõrralik
wõeras, kelle tullemiõi kõik maearahwas esõimeõe
lumme aeal otasõid. Se olli üks wanna kare,
sedda jo Tobri suurisä pessaõi olli kinni püüõ-
nud, taltsiõs teinud ja wimaõs jälle lahti last-
nud. Sesamma loom hoidis ennast nenda selle
maea pole, et ta siis, kui wäljas ennam polnud
sõmiõi leida, senna talw-korteri tulli. Seal